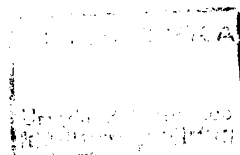

Warszawa, 20 października 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

C07c 115/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20451.

Kl. 12 q, 10.

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft
(Frankfurt n. M., Niemcy).

Sposób nadawania trwałości roztworom dwuazowym.

Zgłoszono 24 września 1932 r.

Udzielono 27 sierpnia 1934 r.

Pierwszeństwo: 5 października 1931 r. (Niemcy).

Wiadomo, że w roztworach dwuazowych, stosowanych do wytwarzania barwników azowych na włóknie, zależnie od trwałości związku dwuazowego, tworzą się, po krótszym lub dłuższym staniu, osady produktów rozkładu, które wpływają ujemnie na trwałość zabarwień na tarcie, zwłaszcza przy barwieniu zapomocą aparatów.

Wykryto, że występowaniu tych osadów można praktycznie zapobiec, dodając do roztworów dwuazowych środków dyspersyjnych lub emulgujących, które przy odczynie kwaśnym tworzą trwałe roztwory. Jako środki dyspersyjne względnie emulgujące można przytoczyć, na przykład,

oczyszczone ługi siarczynowe, produkty podwójnej wymiany kwasów karbonowych o charakterze alifatycznym, cyklo-alifatycznym lub aromatyczno-alifatycznym z organicznymi kwasami aminosulfonowymi, następnie związki, które otrzymuje się przez wprowadzenie do związków organicznych, zawierających jedną lub większą liczbę grup oksy-, karboksy- lub aminowych, reszt wieloglikoloeterowych o 4 lub większej liczbie grup etylenowych, lub też produkty kondensacji w rodzaju estrów, jakie można otrzymać sposobem według patentu francuskiego Nr 705081.

Ilość środka dyspersyjnego lub emulgującego, jaką należy dodać, może się wa-

hać w szerokich granicach, naogół jednak wystarcza 1 — 3 g na 1 litr. Dzięki temu roztwory dwuazowe przez cały czas ich użycia pozostają przezroczyste i wykazują bardzo dobrą trwałość.

Przykład. 2 g 4-chloro-1-metylo-2-aminobenzenu dwuazuje się w sposób zwykły, zubożeniu octanem sodowym i, po dopełnieniu do 1 litra, dodaje 1 g oleylometylotauryny. Roztworem tym wywołuje się w sposób zwykły bawełnę, nasyconą o-toluidydem kwasu 2-oksynaftaleno-3-karboнового. Roztwór dwuazowy, otrzymywany w ten sam sposób, wykazuje (bez dodatku oleylometylotauryny) już w krótkim czasie (około $\frac{1}{2}$ — 1 godziny) kłaczkowate osady, zabarwione różowo.

Zamiast oleylometylotauryny można z tym samym skutkiem stosować, np. oleylohydrooksyetanosulfonian sodowy (patrz

np. patent francuski Nr 705081) lub produkty, otrzymywane działaniem 20 moli tlenu etylenowego na 1 mol alkoholu oktadecylowego lub na 1 mol alkoholu oleylowego (patrz. np. patent francuski Nr 727202).

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób nadawania trwałości roztworom dwuazowym, znamieny tem, że do roztworów dwuazowych dodaje się środków dyspersyjnych lub emulgujących, tworzących przy odczynie kwaśnym trwałe roztwory.

I. G. Farbenindustrie
Aktiengesellschaft.
Zastępca: M. Skrzyżkowski,
rzecznik patentowy.

